

ELŐFIZETES:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitár sora 25 kr.
Bélyegdíj minder hirczésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A szélsőbal.

—é— Hogy most Kossuth Ferenc hazajött s nyíltan kitűzte mindjárt első nyilvános beszédében Magyarország függetlenségének zászlaját, de boldogult apja végzetes főelvének, az inkompetibilitásnak (a magyar királyi és osztrák császári koronák összeférhetlenségének) nyílt megtagadásával, a törvényes állapotok s a kiegyezés által szentesített állapotok nyílt elismerésével, rögtön fölmerült a kérdés s ez a kérdés most egyik uralkodó a közvéleményben, hogy mi lesz a frakciókra szakadt szélsőballal, hogy a föllépett új vezér képes lesz-e annak újraegyesítését eszközölni.

A szélsőbal Kossuth Ferenc megérkezését amennyire csak tőle telt, lelkesedéssel üdvözölte.

Ez ellen senkinek nem lehet kifogása. Hogy üdvözölték, jól. Hisz nemcsak ők, hanem bizonyára az egész ország rokonszenvvel fogadja a nagy hazafi fiát, aki hosszu távollét után azért jött haza, hogy minden tevékenységét, meghajolva a törvényes állapot előtt, a hazának szentelje. Mi magunk is, bár politikája nem a mi politikánk, rokonszenvvel üdvözöljük.

Más kérdés az, hogy beválthatja-e majd az idők folyamán Kossuth Ferenc mindazt, a mire vállalkozni látszik. E tekintetben az auspiciumok reá nézve épen nem kedvezők! Elveinek megvalósítására a függetlenségi pártban vél támaszt találni. Pártra, anyagra csakugyan szüksége van. De az a kérdés, miféle párt, miféle materia válik nehéz munkájához abból a szétkúszált, fejnélküli pártból. Az ember azt hinné első pillanatra, hogy egészen megfelelő. Hiszen rajongással fogadták, rajongással veszik körül; lelkesednek érte s bizalommal tekintenek feléje. Kossuth Ferencnek nem szabad mindent készpénzül venni. A tiszta lelkesedésen kívül mi abban a lelkes fogadtatásban mást látunk. Láttunk már fuldoklót szalmazál után kapaszkodni s most meg vagyunk győződve, hogy a függetlenségi pártnak lelkesedése

csak taktika; biztosra vesszük, hogy ők azon reményben vannak, mikép Kossuth Ferenc neve erősítésére lesz a függetlenségi elv diadalra előkészítésének, hogy ezzel a névvel a szélsőbal szétzüllött népszerűségét új varázsszal új életre lehet kelteni. — Bizonyosságunk e hit mellett a második Kossuth-fiu Lajos; ő is megérkezett halottak napjára, hogy elhunyt apja sírjára tegye fiui kegyeletének koszorúját, de őt nem fogadta senki, a párt otthon maradt s az utca nem vette őt észre. Lajost nem fogadták sehogyan sem, mert ez nem marad itthon, nevét pártcélokra felhasználni nem lehet. Nem akar politikai szerepet játszani, tőle nincs mit várni, így hát el is mehet úgy, amint jött. Minden valódi és talán épen a függetlenségi párt részéről esetleg csinált lelkesedés, tehát csak Kossuth Ferencnek szól, mert általa úgy látszik egy bizonyos Kossuth-varázst akarnak létesíteni a szélsőballi kerületek megtartására.

Jellemző ugyan a dolog, de hát végre is ez a pártnak érdekéből folyó s mint taktikai fogás nyeri megítélését. Lehet, hogy a tervük esetleg sikerül, mert tény, a mi tény: Kossuthnak, a függetlenségi párt zilált viszonyait, az eltérő elveket s a pártban uralkodó személyes ellenségeskedést tekintve, nagyon nehéz helyzete van.

Az inkompatibilitás elejtése által, valamint az 1867-ben újra szentesített százados jogok tehát a pragmatika szankció elismerése által teljesen ellökte magát a „48-as“ jelzést célzatosan elhagyott függetlenségi Eötvös-Herman-féle frakciót, mely a legmesszebbmenő társadalmi és közjogi radikálizmust képviseli. S magával a „48-as függetlenségi“ anyapárttal is sok lesz a baja, mert ámbár az nyíltan a törvényes alapon áll, annak Justh-féle árnyalatában a kath. egyházellenes radikális társadalmi irány dominál, a másik Ugron-Polónyi-féle árnyalat pedig társadalmi politikájában reakcionális színezetű s épen ez utolsó frakcióhoz, mely teljesen a kiegyezés törvényes

keretei közt mozog s a delegációba is bemenni kész céljai törvényes megvalósítása végett, áll legközelebb Kossuth Ferenc első beszédének manifesztációja szerint.

Egy a bizonyos. Kossuth Ferenc a hazának hasznos szolgálatot tesz, ha a törvény s loyaltás alapján egyesíteni bírja az egymással huzalkodó szélső frakciókat, de ehhez vaskézre s az auktoritás elvének hajthatlan érvényesítésére lesz szüksége. Ha pedig e törekvése csüttörtököt mond, akkor a szélsőball egy új választásnál elporzódik menthetlenül.

Egy közjegyző és vármegyénk.

Zombor, 1894. nov. 5-én.

— Végfárgyalás a zombori kir. törvényszék előtt. —

Ritka eset, hogy egy közjegyző üljön a bünyefitő bíróság előtt, a vádlottak padján. Még ritkább eset, hogy egy egész vármegye álljon mint vádló szemben a közjegyzővel.

Ilyen eset fordult elő nálunk; ilyen eset felett itélt a zombori kir. törvényszék f. hó 5-én, hétfőn délelőtt. A tényállást röviden a következőkben adjuk elő: Apatin község képviselőtestülete 1892. évi augusztus hó 7-én képviselőtestületi ülésén elhatározta, hogy a jegyzőnek javadalmazását $\frac{3}{4}$ telek föld hasznélvezetével megjobbitja. Ez ellen a határozat ellen Szeberényi István apatini közjegyző felebbezést adott be a vármegyei törvényhatósághoz, kérte a határozat megsemmisítését. Indokul azt hozta fel, hogy a képviselőtestületi ülési jegyzőkönyvbe más lett bevezetve, mint ami tényleg elhatározottat. — A képviselőtestületi ülés ugyanis azt határozta, hogy a jegyző javadalmazása $\frac{3}{4}$ telek föld hasznélvezetével lesz megjobbitva; ezen határozatot azonban Szeberényi István megtagadja s felebbezésében azt állította, hogy nem $\frac{3}{4}$ telek, hanem két kis darab, évenként körülbelül 50–60 forintot jövedelmező föld hasznélvezetének megszavazásáról volt szó. A jegyzőkönyvbe bevezetett határozatot tehát hamisnak nevezte. Felhozta azt is, hogy a képviselőtestületi ülésen a jegyző, tehát érdekelt fél nemcsak hogy részt vett, hanem még ő maga hirdette ki a határozatot, a mi a később előadandó valóságnak nem felel meg.

A vármegye törvényhatósági bizottsága Szeberényi István közjegyzőt felebbezésével elutasította s a képviselőtestületi ülés határozatát jóváhagyta.

Szeberényi István közjegyző a vármegye jóváhagyó határozatába sem nyugodott be, hanem ez ellen is felebbezéssel élt. Mellesleg jegyezzük itt meg, hogy ugy a vármegye, mint pedig a belügyminiszter a legalapabb elbírálás alá vették az ügyet s ennek eredménye:

A „BÁCSKA“ tárcája.

Naplemente.

Jöjjön édes, üljön mellém;
Olyan szép a naplemente!
Nézzük együtt egy mint egykor,
— Emlékszik még? — Künn a kertbe'.

Nézzük együtt és mint akkor,
Beszélgessünk egyről-másról:
Szép tavaszról — szerelemről,
Ködös őszelel — csalódásról;

Mesélje el, hogy kicsoda
A legújabb ideálja;
Mondja: szép-e? Szőke? Barna?
És volt-e már találkája?

Aztán én is mesélek majd;
Igy például elmesélem,
Hogy a multkor mit olvastam
A maga két szép szemében:

Örök tavaszt, boldogságot,
Lelkem álmát láttam abban.
. . . No de, édes, hogy elbúsul,
Szívcsébjé hogy megdobban!

Nézzen oda, oda nézzen:
Olyan szép a naplemente!
Neret a Nap s lám búcsúzik,
Búcsúzik és nevet egyre.

Márton Pál.

KERESZTÜL-KASUL EURÓPÁN.

Utí rajzok.
Irta Passe-partout.
— Utí készülétek és utí hangulatok. —

Sokszor s néha jó nagy utakat tettem már életemben Európának egyik végétől a másikig, sőt volt esztendő, midőn körülbelül többet voltam uton, mint nyugodalmas otthonomban, mégis mindenkor bizonyos elfogódás vett rajtam erőt, midőn utra készültem. Meglehet, hogy más emberfia könnyebb szívvvel s nagyobb örömmel indul neki a tágas világnak, én azonban sohasem éreztem magamban legesekeleyebb kedvet a kivándorlásra, még részletekben sem; ellenkezőleg mindig bizonyos megnevezhetetlen érzellemmel fogtam az utí készülétekhez. Ebben pedig ép oly kevéssé nyilvánult az aggodalom vagy félelem, mint szegénylenség avagy önbizalom hiánya; a mostani kényelmes utazás korszakában, midőn az utas csakhamar unja az egyformaságot és inkább keres, ha nem talál, akkor csinál magának valami kellemes változatosságot az egyhangúságban, valóban nincs aggodásra ok, föltéve, hogy nem mutogatja a pénztét vagy drága ékszereit, mert ezek a dolgok még ma sem jöttek ki a divatból, sőt nagyobb vonzóerőt (great attraction) gyakorolnak, mint valaha; holmi szegénylenség avagy önbizalom hiánya még kevéssébe végyülhetett ama érzelmebe, midőn annyi széllel-bélelt iparlovag adja a nagy urat, a nagy urak pedig pongyolában járnak a nagy világban, mely ismeri a legapróbb titkaikat, és ahol a szemlélő vajmi gyakran úgy áll velük szemben, mint ama bizonyos ünneplő s köznapri ruhákkal, melyeknek fényes multját az újságokban hirdetik az „uraságoktól levetett“ ruhakereskedők. Ha áll az a német közmondás, hogy a saját inasa előtt senki sem lehet nagy ur, bizony az is igaz, hogy az idegenben, ismeretlen helyen nem szoktunk meghajolni a földi nagyság előtt, hacsak nem a vendégfogadó szolgálja előtt, ha soká késik a tisztításra vitt ruhákkal.

Az én elfogódásom nem származhatott amolyan érzélgősségből, de nem is lehet azt összehasonlítani ama bizonyos ugráshoz az ismeretlenbe, melyet az újabb

német bölcsészek találtak föl és a politikusok, még mások is, oly nagy művészettel gyakorolnak. Ma az előtt, a ki utra készül, nem ismeretlen amaz ismeretlen! Baedeker s Woerl Leo utleírásából ma már apróra előre meg lehet ismerkedni a legtávolabb eső városok s fürdők, kirándulási helyek s szép kilátások összes bűvös-bajos nevezetességeivel, melyek közt nem utolsó szerepet játszanak, már mint az utleírásokban, az ajánlatos restaurant-ok (étkezőhelyek) az egyiptomi múmiák mellett.

Annál kevésbbé bánthatott engemet ez az ismeretlen, minél nagyobb szorgalommal tanulmányoztam ezeket a különféle utleírásokat vörös és kék kötésben. Ez a szín nagyon sokat mond. Baedeker piros kötésű nemzetközi utitárai nagyobb figyelemmel vannak az utas életörmei iránt, a Woerl-éi pedig, a kékék, még a szállókat is bizonyos kenetes ájtatossággal ajánlják és valóban megbecsülhetetlen szorgossággal iparkodnak meggyőzni a földiek mulandóságáról. Hát ebből nekem már az előzetes tanulmányozásnál kettős élvezetem volt. A pirossal mulattam, a kékkel imádkoztam. Lehet-e jobban biztosítani magát az utazás minden viszontagságai ellen? Ez az örömem oly nagy vala, hogy utóbb, midőn utközben a tanultakat apró pénzre akartam váltani, ez nekem gyakran, bár nem is teljesen sikerült, mert hiába, más az elmélet és más a gyakorlat; utólag nem egyszer bankódtam a piros és a kék eme harcán, most azonban, eső után a köpenyeg, még vigaszt is találak benne, hogy is ne, mikor ekképen elábrándozhatom, hogy én voltaképpen egy s ugyanazon uton két utat tettem, és egy s ugyanazon személyben két utas valék, — no's igen — „piros“ meg „kék“. Ezt pedig annál könnyebben tettem, mert szóról-szóra egybevettem a két rendbeli utleírások minden tudnivalóját, mielőtt valamire utra keltem és ebben oly körültekintést fejtettem ki, mint mikor valamely, addig ismeretlen, új házhoz az első meghívóra estélyre készültem, előbb az ott összeversondó egész társaság, főképen a házi uraság körülményeit töviről-hegyire megtudakolván, és ehhez képest frakkot és diplomatikus arcot vagy szalonkabátot s hozzá egész köpenyegre való vállalkozási csellemet öltvén szakasztott olyan módon, mint mikor abba a világba készülünk, ahol sokan unat-

Melléklet a „Bácska“ 88-ik számához

egybekötött hangversenyt rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. Műsor: 1. „Fülemle“, Tollingertől, éneklő a dalárda vegyeskara. 2. Ertekezést tart Blagojevićs János ur, egyleti tag. 3. „Alszol-e?“ Jenkótól, szólókvartet éneklők: Bikar Koszta, Raits Milan, Masirevićs János és Szimits György urak, 4. „Rigomezei szélhez“, Topalovitsól, éneklő a dalárda vegyeskara. 5. „Egyveleg szerb dalokból“, Schubertől, előadja a cs. és kir. 70. sz. gyalogezred zenekara. 6. „Halduk Velyko“, Mokranjacztól, éneklő a dalárda vegyeskara. 7. „Ábránd a szerb erdő és mező dalaiból“, Csizsektől, előadja a cs. és kir. 70. sz. gyalogezred zenekara. 8. „Az örm-lak“, Jenkótól, éneklő a dalárda vegyeskara. Beleptéjegyek ára: Személyi 1 frt. Családjegy 3 frt. Karzat 1 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók az egyleti pénztárnoknál, Milánkovits M. János urnál és a hangverseny napján este a pénztárnál. Felülvezetések köszönettel fogadtatnak. Kezdeté esti 8 órakor.

Dalárda mulatság. A zombori polgári kaszinó egyleti dalárda elhatározta, hogy minden hó első hétfőjén tagjai s az azok által meghívottak részére családias jellegű, nem is annyira mulatságot, mint inkább összejövetelt rendez. Az első ilyen mulatság tegnap este volt, a mely fesztelen, igazán családias jellegű fogva a dalárda eléggé nem dicsérhető tervét csakugyan megvalósította s a mely reményelni engedi, hogy a jövőben is részesei leszünk az ilyen kedélyes mulatságoknak.

Exaritsot elfogták. A híres betörőt, Exarits Janost, a kinek neve városunkban is ismeretes, miután ő volt a kis szerb templom kirabolója, ismét elfogták. Azóta, hogy a kis szerb templomot kirabolta, sok rosszat tett a túzre, s hallatlan vakmerő betöréseivel hírbevitte tette nevét az egész országban. Nemcsak betörései, hanem kiváló felfüggetelt eszközölt szökései is szinte bámulatba ejtett mindenkét. Rövid két-három év alatt megszökött Várad s csak nem régen Szegebről, a csillagbörtönből. Most Győrött elfogták s valószínű, hogy a kétrendbeli szökése után immáron le fogja ilti méltó büntetését.

Vadászat. Kis szamu, de kedélyes társaság randult ki f. hó 4-én a kora reggeli órákban Fernbach Péter nagybirtokos által prékjái pusztáján rendezett körvadászatra. A legpompásabb verőfényes őszi nap kedvében a vállalkozó Nimródoknak, dűsan felszolgált villasreggeli elkölteése után mindenki a legjobb kedvvel és nem esekélyebb várakozással indult meg a mulatós-sága mellett is eléggé fáradsalmas vadászat megkezdéséhez s a puskások és hajtók neszelen felvonulása után a körülzárt területet szelvényben, hosszában csakhamar felhangzott a vadász fület annyira gyönyörködtető puskaropogás vég zaja, miglen az idő előrehaladottsága velet vegett ezen valohan férfias kedvtelésnek s az utolsó kör újból a szives házgazda által magyaros vendégszeretettel nyújtott bőséges lakoma asztala körül kezdődött, s csak az esthomály közelgése birta szétoszlatra a nap eseményeit, vidám, kedélyes pajzánsággal megbeszélő társaságot, s egy kellemes vadászmenettel gazdagabbban tértek a Nimródok haza. Részt vettek a hazai gazdán kívül: Széchenyi József, Szemző István, Zakó Milan, dr. Zakó István, Maximovits Koszta, dr. Czvetkovits Péter, Pilaszánovits József, Hidasy N., Lederer Pál, Falcione Lajos, Vujevich Lajos, Fernbach Balint, Fernbach János; teretkre hozott 16 drb nyul, ezek közül elejtettek Széchenyi József 1, Szemző István 1, Fernbach Péter 3, dr. Zakó István 3, Pilaszánovits József 2, Lederer Pál 2, Vujevich Lajos 2, Fernbach Balint és János 1-1 darabot.

Tartalékos tisztek ellenőrzési szemléje. Tartalékos honvédszolgálat ellenőrzési szemléje e hó 5-én, tegnap volt Szabadkán, a kiegészítő parancsnokság székhelyén. A közönségseregbeli tartalékos tisztek Zomborban, Ujvidéken és Szabadkán, mint az illető kiegészítési kerületek székhelyein jelentek.

Agarverseny. A „Bács-Bodrogh megyei agarverseny“ f. évi november hó 11-én, szombaton tartja agarversenyét Szabadkán. Nevezni lehet dr. Vojnich Lajos (Szabadka) egyleti titkárnál november hó 10-ig este 10 óráig a „Bárány“ szállodában, ahol az összejövetel leendő. Külön meghívók nem adatnak ki.

igyekeztem első nagy utam előtt e pontra nézve teljes fölvilágosítást szerezni, minthogy Baedekerék s Woerlek erről — s ők jól tudják okát — nagyot hallgatnak; és becses utbaigazításuknak sokat köszönhetek e tekintetben is, mert saját tapasztalatomból megerősíthetem tanácsaikat, melyeknek jó egészségemet köszönhetem, — mégis más okának kell lennie annak a töprengésnél, vajjon van-e is milyen különbség a rabkenyér és a napról-napra egyformán rostbeef-es s beefsteak-es élelmezés között?

Már arra a veszedelmes gondolatra jutottam, hogy beteges érzelmem azon bizonytalanságból származik, melyben elutasításom előtt voltam az iránt, hogy ki fogja élvezni baleset ellen kötött biztosításom előnyeit, ha utra kelvén valamely változó vagy gépfűtő jóvoltából térjegy nélkül egyenesen a másvilágba utazom? Olyan nines; a külföldön is vannak Pokróé Adámok, akik öröködnék az utasok élete fölött. Legrosszabb esetben ilyen Adámmal ér a baj és van-e nemesebb halál, mint magával viinni a kalauzt a menyország felé vezető utra? Ilyen luxust még üstökös ösünek sem engedhetek meg magunknak.

Most végre valahára rájöttem elfogódásom okára: borzadok a borralalóktól! Harag, irigszat fog el, ha rá gondolok a kijarat két oldalán esatarendbe sorakozott szolgálhadra, mely a távozó vendéget kapzsi szembunyorítással, kaján mosolylyal és prédára leső meghunyászkodással bucsuztatja, és kezét az elfogadásra settenkedve előredugdossa, a másikkban hivatala jelvényét mintegy csapásra készen szorongatván. Valamikor a vesszőfutas a katonaságnál nem lehetett kinosabb! De mily kéjes érzélem dagasztja azután keblünket annak tudatára, hogy ennyi embert boldogíthattunk, akik elismerésük fojében utánunk susogják: Addio, Eccellenza!

Eccellenza . . . no s hát én is voltam excellenciás, kegyelmes ur. A borralalomért még csuffa is tettek; Olaszországban minden himpellér eccellenza.

(Folyt. köv.)

A vigyázatlanság áldozata. Sztanisicsi levelezőnk értesít a következő szomorú esetről: Loesa György sztanisicsi gazdának 3 éves kis leánya folyó hó 3-án este eltűnt hazulról. Másnap reggel egy közeli kútban találták meghalva. Egy újabb áldozata e kis ártatlan egyrészt a szűlei gondatlanságnak, de másrészt ama bűnös mulasztásnak is, hogy még most is oly alacsonyokra építik a nyílt kútak kávját, hogy azokon egy három esztendő gyermek is átbukhatik. Pedig sajuos sok példa van erre — még az iskolák udvarán is.

Két cselédközvetítő intézet Zomborban. Tudjuk, hogy a törvényhatósági bizottság a cselédszerző intézetekről alkotott szabályrendeletet módosította. Ezt a módosítást a helygimnázium vezetője jóváhagyta s most már nemsokára megnyitható lesz még egy közvetítő intézet Zomborban.

Városi ügyek.

Virilisták névjegyzéke. Zombor sz. kir. város igazoló választmánya által 1886. évi XXI. t. c. 25. §-a értelmében az 1895. évre összeállított, illetve kiigazított legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzéke a hivatkozott törvény 28. §-a rendelkezéséhez képest folyó évi november hó 5-től november hó 19-éig bezárólag Gyurisits György városi főjegyző hivatalos helyiségében közszemlére kitétetett. Ugyan ezen névjegyzék ellen felebbezések folyó évi november hó 19-éig a városi állandó bíráló választmányához címezve alulírott polgármesternél benyújthatók. Schlagger Gyula, polgármester.

Pályázat. Zombor szab. kir. város tanácsa az elhalálozás folytán megirtult és 50 frt évi fizetéssel javadalmazott városi szülészőni állásra pályázatot hirdet. Felhívotnak az ezen állást elnyerni óhajtok, miszerint az 1883. évi I. t. c.-ben előírt képességtük igazoló pályázati kérvényeiket f. évi november hó 20-áig Sándor Béla ur óméltóságához terjesszék be. Zombor szab. kir. város tanácsának 1894. évi október hó 29-én tartott üléséből. Schlagger Gyula, polgármester.

Művészet és irodalom.

Millenniumi magyar történet. Az „Athenaeum“ kiadásában megjelenő tíz kötetes nagy magyar történet „A Magyar Nemzet Története“ cím alatt már sajtó alá ment s az első füzetek a jövő hó elején szét fognak küldetni. A bevezetést a hercegprímás vállalta el s az egyes köteteket, az egyes korszakok leghivatottabb történetírói: Fröhlich, Kuzsinszky, Marezali, Pór, Czobor, Fejérpataky, Schönher, Fraknoi, Károlyi Árpád, Angyal Dávid, Thaly Kálmán, Ballagi Géza írják. A műhöz Jókai Mór ir millenniumi epilógot és a szerkesztés Sándor Sándor szakavatott kezeire van bízva. A közreműködők eddigi történetírói tevékenysége biztosítékot nyújt arról, hogy a nagy művelt közönség részére készült ezen millenniumi munka a korábban megjelent s bármily kitérő iró által irt egyetemes magyar történet felett azzal az elvitázhatatlan előnnyel bír, hogy itt minden korszakot szakember készítvén, a munka az összes történeti tudás eddigi eredményeit a nagy közönség által is élvezhető alakban fogja előadni. Rendkívüli gond van a kiállításra is fordítva: Munkácsy, Feszy, Benczur, Vágó, Zichy, Tuan, Dörre, Wagner, Cserna, Lotz, Székely, Neogrady stb. készítik az egyes illusztrációkat, s ezek közül számos kép gyönyörű chromolitographia, heliogravure, valamint chromotypographiai reprodukciók által művésziesszen van reprodukálva. Maga a szöveg is egykoru képek facsimileivel gazdagon lesz illusztrálva: s e cél elérésére sok helyszíni felvétel eszközöltetett, ezenkívül a hazai és külföldi könyv- és levéltárak s nevezetesebb gyűjtemények sok becses anyagot szolgáltatottak.

Zombor város virilistái.

A város igazoló választmánya a napokban összeállította Zombor 1895 évi virilistáinak névsorát. Ez a névjegyzék tegnapról, azaz november 5-től november 19-ig közszemlére lesz kitéve s ellene az esetleges felszólamlások ugyanezen határidőn belül adhatók be. A névjegyzék kevés változást mutat a tavalyihoz képest. Itt közöljük azt egész terjedelmében:

*Kozkár Zsigmond 2316 frt 60 kr, Fernbach Péter 2260 frt 91 kr, *dr. Spitzer Mór 1840 frt 80 kr, *Széchenyi József 1803 frt 82 kr, *dr. Krónits István 1752 frt 34 kr, Falcione Gusztáv 1650 frt 50 kr, Hameder Károly 1576 frt 12 kr, Falcione Lőrinc 1539 frt 60 kr, *Konyovits Jusztin 1522 frt 40 kr, *Pocsay Sándor 1450 frt 34 kr, *Bikár Péter 1411 frt 44 kr, *dr. Maximovits Miklós 1230 frt 32 kr, Lallosevits Jakab 1214 frt 32 kr, *dr. Falcione Nándor 1141 frt 80 kr, *Heindlhofer Róbert 1103 frt 04 kr, Blumenthal Lajos 1075 frt 92 kr, Szemző János 1071 frt 62 kr, Sztrilich Gyula 1062 frt 47 kr, *dr. Czvetkovits Péter 1016 frt 46 kr, Vuits A. Miklós 969 frt 61 kr, *Bikár Simon 948 frt 08 kr, *dr. Vadas Kálmán 915 frt 82 kr, Lippert Ferenc 874 frt 36 kr, Michelsz János 825 frt 90 kr, Jozits György 808 frt 34 kr, Konyovits István 779 frt 69 kr, *Fejér Gyula 778 frt 08 kr, *Jerkovits Antal 763 frt 04 kr, Dzsinitz Péter 702 frt 17 kr, *Minajovits Miklós 702 forint, Szauerborn Károly 673 frt 06 kr, *Ambrozovits Gyula 642 frt 36 kr, Husvéth István idősb 628 frt 18 kr, Veszolovszky Péter 622 frt 39 kr, Tarczay Mór 606 frt 71 kr, *Molnár István 602 frt 68 kr, Mihajlovits György 593 frt 89 kr, *Aszt Nándor 584 frt 60 kr, *Hagelmann Lajos 567 frt 72 kr, Koszanits Szilárd 560 frt 08 kr, *Sándor Béla 553 frt 50 kr, *Kozma László 549 frt 70 kr, *dr. Vuits János

549 frt 04 kr, *dr. Poppovits István 540 frt 70 kr, br. Bibra Frigyes 532 frt 62 kr, Wagemann Simon 530 frt 51 kr, Jakobits Mihály 516 frt 18 kr, *Szondy Máttyás 507 frt 24 kr, Bruck Adolf 499 frt 22 kr, Ambrozovits Béla 475 frt 01 kr.

Póttagok: *Vukicsévits Gy. Miklós 459 frt 92 kr, *dr. Molnár Gyula 439 frt 10 kr, Loógo József 437 frt, Jankovits János 436 frt 09 kr, Sztajkovits Zakár 434 frt 66 kr.

(A *gal jelöltek adója okleveleik alapján kétszeresen számítatott.)

CSARNOK.

A KISKEREKESI INTELLIGENCIA. *)

Írta: Bárci Iván.

Kétségkívül csak a programtarkítása okából parancsolta rám Popovics barátom, hogy már megint valamit előadjak. Oszintén szólva, engem ez cseppet sem hoz zavarba, mert van nekem egy uti tarisznyám, mely e tekintetben mindig és biztosan kisegít. Sokat fordulok meg a vármegyében mindenfelé és sohase térek haza anélkül, hogy tarisznyámban valamit haza ne hozzak. Hol vig, bohókás történeteket, hol egyéb-nemű életpaszttalokat. Csak annyi időm legyen, hogy tarisznyámban kissé kotorászassak. Így akadt most is a kezembe ez a kis história, a mit elolvassandó lesznek. Nem is hosszú, nem is épen unalmas s csak azért kell bocsánatot kérnem, ha majd nem úgy adom elő, a mint kellene, tehát:

„A kiskerekesi intelligencia.“

ez a címe. (Szabad közhügi).

Öten valának ők együtt, csak öten.

De ha ötvenen lettek volna, nagyobb boldonságot el nem követhettek; míg másfelől igaz az is, hogy ahhoz, a mit elkövettek, elég lett volna kettő is.

De hát ők öten voltak.

Az aljegyző, a végrehajtó, a postaexpeditor, egy végzett földesur és Neszi bácsi, az állatorvos.

Ott ültek a nagyvendéglő külön szobájában a kerek asztal körül, egy széles ernyővel bíró lámpa által megvilágítva, élénk vitaközásba és kísérteties kvaterkázásba elmerülve.

A kvaterkázás tárgyát az idej rämpás, a vitaközás az aljegyző egy eszméje szolgáltatta.

A rämpásról nincs mit mondanom, az aljegyző eszméje azonban akörül forgott, hogy a kis kerekesi intelligenciát jó lenne egy olvasókörben egyesíteni.

Mert igaz is, mit járjanak mindig estenként ebbe az unalmas nagyvendéglőbe, mikor ez másként is lehetne.

Valaki azt az észrevételt tehetné, hogy a jó urak, ha már annyira összetartók, miért nem járnak látogatóba egymáshoz.

De ez tisztára lehetetlen.

Az aljegyző felesége preparandiát végzett, a végrehajtó varrónő volt, a postaexpeditoré meg pláne kardalósú a népszínházban s onnan hozta, Kis-Kerekésre. Nem megy az sehogyan, hogy ezek az asszonyok barátságot tartsanak . . .

No ha mondom, hogy nem megy.

Annyira nem megy, hogy ilyesmi még csak eszébe sem jutott senkinek.

Az adott helyzetből más kivezető ut nem volt, mint az intelligencia számára valami olvasókör-félének az alapítása.

Az „intelligencia“ szót az aljegyző vetette fel és az gyújtott is. A végrehajtó a legjobban kontrázott, mert ennek az volt az elve: az urakat kimélni kell, hadd fizessen a paraszt. A végzett földesur, — bár apja, ki az elvert vagyont összegyűjtötte, — Isten nyugasztalja: subában járt — egész lelkesedéssel karolta fel a kiadott jelszót, régtől fogva ez lévén a végzett földesurak szokása. A postaexpeditor mozgás és szitkozódás között csak azt jelentette ki, hogy nem bánja.

Az egyetértés tehát megvolt, mert Neszi bácsiról előre tudták, hogy nem lesz kifogása, aminthogy nem is volt soha semmi ellen.

Most számbavették, hogy kire lehet számítani és ki való bele az intelligencia ezen emporumába.

Az öreg pap nem jár sehová, az nem számít, legfeljebb, ha szépen körülcirogatják, rááll, hogy belépjen. Különben az intelligenciája kétes, mert az apja suszter volt.

Az öreg jegyző vén tutyi-mutyi, ki nem mozdul ki a házból még a herkopáter kedvéért sem. Ezt elejtették az aljegyző határozott kivánságára.

Az orvos az meg zsidó; azt rezervában tartják s megvárják, míg majd maga jelentkezik.

Minek rakjam hosszasan a szót, a sok ide-oda beszélésnek az lett a vége, hogy az aljegyző előtt levő tiszta papiros, melyre az intelligensek neveit kellett volna felírni, végig szűz maradt.

De mielőtt még vége lett volna, Neszi bácsi azt a kérdést vetette fel, hogy ugyan miről lehet biztosan következtetni, hogy valaki intelligens ember-e vagy nem.

Valaki azt mondta, hogy arról, vajjon végzett-e és hány iskolát.

De ezt nyomban megcáfolták, mert akkor Kis-Kerekésben a Zavaros fiskális volna a legintelligensebb ember, pedig a községben mindenki tudja, hogy az egy részeges fráter, a ki a paraszttokkal iszik a korcsmában és reggelre úgy szedik fel az utszéli árokból.

Vagy tán a vagyon, a gazdagság . . .

Ördögöt az, hisz ha úgy volna, akkor az árendás volna a legintelligensebb; ilyet pedig vakmerőség volna állítani olyanról, aki kétszer megbukott és másfélig volt becsukva.

Vigasztalan állapot; keresték az intelligenciát szegények, keresték mindenfelé . . .

S épen mert keresték, nem találhattak rá.

No de seba, itt vannak ők öten, a sógorok-komákkal vagy tizenötven s majd szétnéznek a faluban, hogy mentől több hívet szerezzenek.

„De az intelligencia elengedhetlen“, mondá bucsuzás közben az aljegyző s a többiek ráhagyták, hogy helyes.

*) Felolvasatott a zombori kaszinó-egyleti dalárdának tegnap, e hó 5-én tartott háziestélyén.

De biz azt hiába hagyták rá, mert a liszták türesen kerültek vissza a kerek asztalhoz.

Azaz, hogy nem egészen türesen, mert az első hét végén összesen 19 frt volt aláírva, mely összegből azonban levonandó az előzetes költségekre már kiadott 1 frt 34 kr, úgy, hogy mindössze csak 17 frt 66 kr állott rendelkezésre.

Ebből pedig ugy-e nem lehet olvasókört alapítani? Kezdték tehát a számbajövők köreit tágitani, tágitották, folyton tágitották egész odáig, hogy jóformán egész kiskerekes beleesett; a részeges fiskálissal és a kétszer bukott és másféle-re becsukva volt árendással együtt.

De ez mind csak papiroson történt s a papiroson tudvalegölvesérelmes.

Be is kell verbuválni az illetőket s mert egyikük-másikuk módfelett goromba, hát ezt már súlyos feladatnak találták.

Az aljegyző sok rábeszélésének mindamellett, az lett a vége, hogy a szerepeket felosztották maguk közt s szétmentek tagokat gyűteni.

Az aljegyző most már csak annyit mondott, hogy a pénzhez nem kell intelligencia, már pedig pénz kell mindenekelőtt, a többitől majd később beszélünk.

A végzett földes urnak az árendás jutott.

Szép mezes-mázos szavakkal előterjesztette az ügyet. Az árendás meg csak rámeresztette a szemét, majd hogy fel nem falta.

„Miesoda“, ordítá oly hangon, hogy az eresz alatt álló lovak abban hagyták lakomájukat és ijedten nagyot rántottak a terhes kocsijukon, „miesoda? Hogy én avval a gaz, bitang, akasztófára való fűszeressel egy fedél alatt legyek? Soba...“

Es nagyot ütött öklével az asztalra. De a végzett földes ur, mint afféle diplomatának született ember, csakhamar feltalálta magát.

„Nem teljesen biztosította az árendást, hogy a sarki fűszeres az intelligencia oly alatti fokán leledzik, hogy még csak gondolni sem lehet arra, hogy azt az olvasókörbe felvegyék.“

„No, ha úgy van“, mondá az árendás, intelligenciájának illetően elismerése felett önértzetesen mosolyogva, „akkor ide azzal az ível...“

S aláírt, amennyit kérték.

Pedig ez egy árendásnál igen nagy szó.

Hiszen ha a dolognak itt vége volna, biz az jó volna. Csakhogy sajna! ninesen vége.

Mert a postaexpedítor meg éppen a sarki fűszerest szemelte ki magának, hogy szelid rábeszéléssel majd beverbuvalja a letesítendő olvasókörbe.

Hiszen tetszik tudni, hogy a postaexpedítorok rendkívül szelidség által tűnnek ki.

De tán azt is tetszik tudni, hogy a postaexpedítorok felette lobbanékonyak is.

Egészen így esett ez a dolog itt is.

A fűszeres hevesen tiltakozott az ellen a gondolat ellen, mintha ő az árendással egy helyiségben bekébe el lehetne. És elhalmozta régi ellenségét cifra szitkokkal és roppant vastag jelzőkkel.

A postaexpedítor nem lévén annyira diplomata, úgy gondolta, hogy a leghelyesebb lesz, ha a fűszeresnek kontrá.

Szűrték mindketten versenyt az árendást, de annyira, hogy egy kis krajcárnyi folt, a mi nem sok, de még az sem maradt szárazon rajta.

Az egész dolognak aztán az lett a vége, hogy néhány kupica törköly felhőrpintése után, a fűszeres mindent aláírt.

Ami egy fűszeresnél szintén nem utolsó dolog.

S így ment ez tovább, végig kiskerekesen. Az olvasóköri listán így kerültek össze emberöltő óta esküdt-elleneségek a kovács meg a bognár, a pék és a kenyérsütő, de még a kántorra és régi ellenfelére a tanítóra is így hatottak.

Isten tudja mi lesz abból, ha a turpisság kistül. De a szükséges pénz együtt van s ez a földes, mert hisz tetszik tudni, a pénzhez nem kell intelligencia. Így mondta ezt az aljegyző. (Szabad köhögni.)

Az ember azt hinné, hogy az ekként összeverbuvalt elemek, a mint összekerülnek, még valami nagy botrányt is képesek előidézni.

Összekerültek, de botrány nem lett belőle.

A rámpás volt-e jó, a helyiség volt-e barátságos, vagy mert az egész sor annyira az újdonság ingerével bírt, biz ezt eldöntetlenül kell hagynom. Annyi azonban szent igaz, hogy az árendás a fűszeressel, a kovács a bognárral sat. előbb farkas-szemet néztek, aztán méregettek egymást, aztán egyik is másik is belekottyant a közös diskursusba, elég az hozzá, mire megint egypár nap vagy éppen hét elmult, az árendás a fűszeressel tartózkodott, a kovács a bognárral koccintgató és így tovább, mintha valóságos intelligens emberek volnának, s köztük soha félreértés vagy pláne ellenségeskedés nem lett volna.

Mar ha fejemet veszik se tudnám egész biztosan megmondani, vajjon vasárnap vagy köznap volt-e, a melynek delutánján a borbély, ki hat iskolát végzett és vicees ember híreben állott, azt az otromba megjegyzést kottyantotta ki, hogy bolond ügyes dolog volt az árendást és a fűszerest olyan ügyesen lefűlelni.

Mindketének a file hallatára.

Hat biz ez ügyetlen dolog volt.

Fűlelt is mindakettő, aztán csak egymásra néztek a végén meg szegyenkezve adtak elő, hogy hogy is történt.

Mint hogy egymásra többé nem haragudtak, kerestek valakit, vagy valakit, a kire, vagy a kire mind a ketten haragudhattak. Einn van a végzett földesur, meg a postaexpedítor.

Aztán a kovács, meg a bognár, meg a többiek egymásután előálltak, s így került bele a szószba az alapítók egész ötös kompanyája.

Előbb heves megjegyzések, utóbb szitkok és gorombaságok következtek, a vége pedig az leve, hogy az alapítók — kik a választással szintén nem fukarkodtak, egyenként kitétek az ajtó elé — Neszi bácsi kivételével, a ki széleskörű tapasztalását latba vetve, a dolog végét előre látta és szép esendesen lapitva elsomfordált.

Honapok mulva, midőn Kis Kerekesen megfordultam, jól esett látnom, hogy az olvasókör szépen virul, s

azóta termiből nem dobtak ki senkit. Sőt úgy vettem észre, mintha a folytonos és élénk érintkezés bizonyos kellemes és jó érzést hozott volna létre. Aztán kevesebben ittak rámpást és többen olvastak újságot. Beismerem, hogy nem értek a dologhoz, de mindezekből a jelenségekből azt kulesoltam, hogy Kis-Kerekesen szépen terjed a műveltség és némely intézmények az egyéni intelligenciának valóságos melegágyai. S azt is ki merem mondani, hogy nem helyes bárkit is lenézni, mert az intelligenciában szűkölködik, lévén az intelligencia köz-birtok, azt máról holnapra mindenki megszerezheti, s a kik már bírják, kötelesek oda hatni, hogy azt mások, hogy azt mindenki megszerezhesse.

Este pedig be néztem a nagyvendéglő külön szobájába, hol az ötös kompanya, az ernyős lámpától megvilágított kerekasztalt körülülve s a fennsített, immár megvénült rámpást fogyasztva, nagy busan együtt tilt.

Az aljegyző szűrtá a kis kerekési tehetetlen intelligenciát, a végrehajtott ismét kontráztott neki, a postaexpedítor szeliden szitkozódott s a végzett földesur diplomata mosolylyal körmeit nézegette.

El e találta Neszi bácsi a gondolatomat, vagy hogy hangosan gondolkodtam, és Neszi bácsi elkapta tőlem a szót, már nem tudom, elég az hozzá, szelid kék szeméit félig behunyva, s borát felhőrpentve csak annyit mondott: „szörnyen eltévesztettük a sorát.“

Bizony édes Neszi bátyám, én is azt hiszem, hogy szörnyen eltévesztették a sort...“

Megyei élet.

Bezdán, 1894. október 31.

Ma delután tartotta meg Bezdán község képviselő-testülete rendes őszi közgyűlést, amely nagy tárgyal-mával nemcsak hogy hosszúra nyúlt, de sok tekintetben igen érdekes is volt.

A község, időközli vagyonszerzés és e vagyonnak okserű értékesítése által oly fényes helyzetbe jutott, hogy már a folyó évben sem volt a község községi pótdóval megterhelve, az elüljáróság által megállapított 1895. évi költségvetés pedig, a mult évi pénztári maradványon kívül 2394 frt 03 kr tiszta vagyoni felesleget mutat s így a jövő évre sem szükségeltetik községi pótdó kivetés, ami magában véve is elég díeserendő, de hogy ez elért fényes sikert mégis ország-világ megtudja, hát az elüljáróság az 1895. évi költségvetést szép — nem ugyan violaszínű, de — világoskék táblacska-ju fizeteken ki is nyomattatta s azokat az érdekelte község közt szétosztatta.

Nos tehát ez a világoskék fizeteken megírt jövő évi költségvetés, mint a közgyűlés I. ső tárgya került ma a tanácsotem zold asztalára, Bosnyák János községi jegyző, mint előadó által előterjesztve s annak összes bevételi részét, minden újabb olvasás nélkül — s ez díeseretőkre legyen mondva — változatlanul fogadta el a képviselőtestület. Egyik képviselő ur megjegyezte ugyan valamelyik tételnel, hogy jobb lenne kissé többet irányozni elő, de hát községi orvosunk rögvest fel is világoztotta, hogy jobb kevesebbet, mint többet irányozni elő, mert ha esetleg több folyik be, az ugy is meg — és a mienk — lesz (talán jobban megértette volna a sokat akaró ural, ha azt mondja, hogy: az a mienk, amit megiszunk! bektüldő), míg ha nem jön be a magasan előirányzott összeg, akkor aztán ott a hiány s nines meg rá a kellő fedezet.

Következett ezután a kiadási rész, melynek egyes főbb tételei már hosszabb vita tárgyat képeztek. Így pl. az egyik újdonsült képviselő az első tételnel: az elüljárók... stb. egy summába vett fizetésénél mindjárt azon kezdte, hogy ezt részletezzék neki; minthogy azonban ezek megállapítása statutumokon alapszik, azzal az értesítéssel, hogy aki neki ezt a tanácsot adta, az is rosszul lehetett informálva, minden erőlködése dacára is szépen tova mentek.

A tüzoltó-egylet fentartására az elüljáróság által előirányzott 200 frt előbb 300-ra, majd 400 frtra emelte fel a képviselőtestület, de Csirszka Konrád képviselő, mint a tüzoltóság főparancsnokának beható érvelései után végre is egyhangulag 500 frtban állapított meg.

Majd a zsidó hitfelekezetnek iskolai célokra előirányzott 236 frt is — a mult évihez képest — Meszner István és dr. Goldschmidt Dávid hozzászólásai után 336 frtra emelte fel.

Ezután egy érdekes tétel következett és pedig az ipariszkolai kiadások tétele. Ugyanis az ipariszkolánál működő négy — rendes községi — tanító eddigelőt egyenként 140—140 frt évi tiszteletdíj fizetésben részesült, most azonban egy kérvényt nyújtottak be a községhez mint iskolafentartóhoz, melyben kérik, hogy — tekintettel a folytonos munkabalmazra s azon nehézségekre, melyekkel e téren nekik megküzdéniök kell — emeltessek fel fizetést egyenként évi 180—180 frtra. Nosza erre ugyanecek felemelték tiltakozó szavukat a paraszt képviselő! Voltak egyesek, akik nem átalítottak oly gyerekes abszurdumokat állítani, hogy már csak azért sem mennek bele a fizetésjavításba, mivel a legutóbbi zárviszágon megtörtént az, hogy az egyik tanító osztályában egyik nebuló sem tudott még csak egyetlen egy kérdésre sem megfelelni; minek fizetjük tehát a tanítókat? mert ilyenformán még az eddigi díjat sem érdemlik meg! Itt-ott azt is bangoztatták nagy bölesen, hogy: „ha nem tetszik az illetőknek, menjenek el“ — meg hogy: „a fizetést huzzák, de az előadást nem tartják meg rendesen...“ stb. Végre az egyik — írást sem tudó — képviselő azzal tetézte be a vitát, hogy az ő tanonca is már egy év óta jár iskolába s azóta meg is van az... írka, de az még most is egészen tiszta, mert nem is tanították semmire s körülbelül azzal fejezte be szavait, hogy: nye-dam! vagyis: nem aduk semmit! Azonban a kاباتosok nem voltak restek; Meszner István esperes-plébános nyomban felszólt s hosszabb beszédben rekrifikálta az előtte felszólamlok nem éppen udvarias megjegyzéseit s felvilágosította az ellenzőket, hogy az ipariszkolai tanítók lelkiismeretes és fáradságot nem ismerő buzgó működésükért, kitartó, humánus és szakértelemmel párosult bánásmódjukért nagyon is megérdemlik a kért fizetést, annál is inkább, mivelhogy miuderről neki, mint iparbizottsági elnöknek kellő és alapos tudomása van; s miután még dr. Goldschmidt Dávid is kifejtette, hogy itt tulajdonképp nem a tanítók működésének megbírálsáról van most szó — mert erre a jelenlevő iparbizottsági elnök s illetőleg az iparbizottság van hivatva —

hanem egyszerűen arról, vajjon megszavazzák-e a kért fizetésjavítást, vagy sem s mivel a Meszner István által előadottak alapján az ő is melegen ajánlja, végre is hosszabb eszmecsere után nagy szótöbbséggel felemeltetett a fizetés 180 frtra. (Mellesleg meg kell jegyezni, hogy tanítóinknak, kik nálunk amugy is igen jól vannak dotálva s kik közt van sok olyan, aki 3—4 másféle bivatalt is visel és mindmegannyi helyről fizetést is huz, egyáltalában kár az ilyesmit forszirozni. Beküldő.)

Ezután a költségvetés további terjedelmes részét csak alig némi változással rövid viták után egyhangulag fogadta el a képviselőtestület.

Végül pedig Ligeti Dávid képviselő indítványára a még szükségeslendő járdák s utájárókra, valamint az egyik közlekedési csatornai hidhoz vezető kocsint kikövezésére pótlólag még összesen 600 frtot vett fel a képviselőtestület.

Csirszka Konrád képviselő a költségvetés letárgyalása után szót kért s az elüljárók buzgó, fáradhatlan szorgalmáért s a vagyonszerzés szakszerű vezetése tárgyában kifejtett igazi atyai gondoskodásáért indítványozza: hogy fejezze ki a képviselőtestület jegyzőkönyvi köszönetét. Ez indítványt a képviselőtestület örömmel emelte határozattá.

Több apróbb tárgy elintézése után jótékony adakozásra is hajlandónak mutatkozott a képviselőtestület, amennyiben az — árvmegyei — község tűzkárosultjai javára 10 frt könyörödmányt szavazott meg. Sajnos azonban, hogy ezen szép hajlandóság csakhamar annyira lelobadt, hogy csakugyan elszomorító a képviselőtestületre nézve. A következő tárgy ugyanis a „Czirfusz-alapítvány“ javára hozzájárulási összegnek megajánlása volt. Itt Bosnyák János községi jegyző szép szavakkal esetelte e nemes eszme iránt megindított mozgalmat, melynek feladata, hogy: Bács-Bodrogh vármegye volt kir. taufelügyelőjének — hálás elismeréssel azon elévülhetlen babérokért, melyeket kizdterhes hosszú pályáján a tanítói terén kiérdemelt — nevérol alapítvány létesítsék, hogy ebből a megyei tanítóok szorgalmas és jó magaviseletű gyermekei tanulmányi pályájukon segélyeztessenek s igen melegen ajánlotta a képviselőtestületnek, hogy itt se legyenek szűkmarkuak, hanem járuljanak egy bizonyos összeggel az alaphoz, mert ha sokkal jelentektelenebb célokra is tudunk — ugymond — akkor is adakozni, midőn a községnek nem volt ily kedvező anyagi helyzete, annál inkább is adjunk e nemes célra most, mikor van miből!

Hiába volt azonban itt minden ékes szólás; a nehezebb gondolkodásnak sehogysen akarták megérteni a dologt s egyre csak azon a téves nézetben ragódtak, hogy ez tán nem is a „Czirfusz-alapítvány“, hanem annak személyére vonatkozik s így mit sem voltak hajlandók megszavazni; hiába kapacitálta őket a nemesebben gondolkozó felső s csak midőn Bosnyák János az erre vonatkozó részben lemondott s szoról-szóra felolvasta s midőn utána Meszner István az indítvány mellett érvelve, lendületes szavakkal magyarázta meg a dolog lényegét s humanitásukra appellált, akkor végre — sok huzavona után — szegyen szemre — 10 frtot állapítottak meg.

Midőn az előbbi torturán is keresztül estek a még hátralévő tárgyakkal — minthogy 7 óra járt az idő — gyorsan végeztek.

Nem lehet azonban szó nélkül hagyni azt, hogy egyik képviselőnk különösen sántikált indokolatlan felszólalásaival minden hasznos indítványt ellen; de sánta is volt minden ellenérve s hogy e hibájából csakhamar kigyógyult, az annak a szerencsének tulajdonítható, hogy a képviselők közt orvos is volt, aki hamarosan talált a szoficamodásokra ellenszert. De különben is nem lehet ezt az illetőtől valami nagyon rossz néven venni, mert hát a neve is... Sánta!...

S még egyet. Ez lesz tán az első közgyűlésünk, amelyen aligha talál az ellenzék appellátára való anyagot; mert itt eddigelő az volt a divó szokás, hogy minden hasznost és jót — bármik ok nélkül is, de — csak azért is megapelláltak, úgy hogy felő volt, hogy egy ünfelelt pillanatban a mennybeli tivdösségüket is... megapellálják!...

Peregrin.

Szerkesztői üzenetek.

V. F. Budapest. Köszönettel megkaptuk. Hozni fogjuk.

K. E. Zombor. Épenséggel nem akarjuk, hogy később az életben esetleg bennünket vádolhasson; ne vegye hát rossz néven, ha nem adunk tanácsot. Különbben megjegyezzük, hogy sohasem eszelünk rosszul az, aki megházasodik. A házasság adja meg ennek a gondterhes életnek a zamatot. Természetesen jól meg kell válogatni, hogy kit vesz el az ember. Csak olyat kell feleségül venni, akit az ember szeret, aki viszont is szeret. Ismétljük, hogy nem tanácsot akarunk adni, de hisszük, hogy ön nem esalódnék választásában? Ön kis hitű: „hát nem“ gondolja, hogy az a „fekete szemű“ angyal ön boldogítani tudná? Mesebeli paradicsomi élet lesz az ön élete! Bátoriaság hát barátom, ne tekintse a házasságot kömadzagnak. Gondolja meg a dologt és harapjon bele abba az almába; meg fogja látni, hogy nem lesz keserű. Bennünket azonban sohasem érjen vád, de ha majd nagyon boldog lesz, hívjon meg egy feketére!

J. J. Katymár. Sorait, mint láthatja, nem közöltük. Ilyen házias dologból nem akartunk okot szolgáltatni az esetleges hírlapi polemiaira. Ha egyebekben máskor szolgáltatásra lehetünk, méltóztatessék soraitval felkeresni.

S. I. Filipova. Erre az alkalomra jobb vers állván rendelkezésünkre, az önét nem használtuk fel.

O. K. Monostorszegh. Az előbbi is bevált, a mostanit is közölni fogjuk. Fogadja köszönetünket.

T. A. Mohol. A két esemény régebben történt, már nem közölhetők. Különbben is lapunkat ne tekintse olyannak, mint a mely egyes embereknek reklámatot van hivatva csinálni.

M. F. Kupuszina. Kérdésére nagyon nehéz megfelelni. Szerencsét próbáltál bárhol: lehet írni vagy irodalmit, de magasabb állást nézetünk szerint a tanítói állásnál seholsem kaphat.

Külvárosi adófizető polgár. Névtelen leveleket figyelembe nem szoktunk venni. Tessék magát megnevezni s kérelmének szivesen teszünk majd eleget.

K. István, Ada. (Szülőföldem). A vers igen ügyes; közölni fogjuk, mihelyt sorát ejthetjük. Kérve, hogy máskor is szerencsésülje lapunkat, fogadja köszönetünket.

Havi és heti nap	Katolika naptár
6 Kedd	Lénárd
7 Szer.	Engelbert
8 Csüt.	Gottfried
9 Pént.	Tivadar

Dr. B. A.

BITTE

HIR

3492. sz. 1894.

Téli legelő

Az alulirt erdőszert a bezdáni, gondnokszárokhoz bérbeadás irántanban f. évi november 1-ől, 1895. évi máj legelőt ígérőnek. Az árverési értelem az alulirt erdőszertnél a szokásos hivatalban, Apatin, 1894.

12258. sz.

közig. 1894.

Pályázat

Bács-Bodrogh vármegye október hó 1-én Zenta városában pályázat nyitattik. Felhívattuk a pályázókra, hogy a pályázat irántanban f. évi november 1-ől, 1895. évi máj legelőt ígérőnek. Az árverési értelem az alulirt erdőszertnél a szokásos hivatalban, Zentán, 1894.

3—3

6606. sz. 1894.

PÁLYÁZAT

Pacsér község irnokai által felhívattuk a pályázókra, hogy a pályázat irántanban f. évi november 1-ől, 1895. évi máj legelőt ígérőnek. Az árverési értelem az alulirt erdőszertnél a szokásos hivatalban, Bács-Topolcsán, 1894.

3—1

5185. sz. 1894.

Pályázat

Bács-Bodrogh vármegye zett Krusevlya városában pályázat nyitattik. Felhívattuk a pályázókra, hogy a pályázat irántanban f. évi november 1-ől, 1895. évi máj legelőt ígérőnek. Az árverési értelem az alulirt erdőszertnél a szokásos hivatalban, Zombor, 1894.

3—1

1174. szám.

kig. 1894.

Pályázat

Gákova község irnokai által felhívattuk a pályázókra, hogy a pályázat irántanban f. évi november 1-ől, 1895. évi máj legelőt ígérőnek. Az árverési értelem az alulirt erdőszertnél a szokásos hivatalban, Gákován, 1894.

Tessényi községi je

Naptár.
November.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
6 Kedd	Lénárd	Lénárd	25 Marc.
7 Szer.	Engelbert	Adolf	26 Demeter
8 Csüt.	Gottfried	Gottfried	27 Nestor
9 Pént.	Tivadár	Tódor	28 Terent.

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó
BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

3492. sz. 1894.

Téli legelő bérbeadási hirdetmény.

Az alulirt erdőhivatal részéről közhírré tétetik, miszerint a bezdáni, apatini, doroszlói és palánkai erdőgazdálkodásokhoz tartozó erdőterületi téli legelőtési jog bérbeadása iránt az apatini m. kir. erdőhivatal irodájában **f. évi november hó 19-én délelőtti 9 órakor** megkezdendő nyilvános árverés útján felsőbbi jóváhagyás fenntartása mellett folyó évi december hó 1-től, 1895. évi március hó 31-ig terjedő időtartamra a legtöbbet ígérőnek bérbe adatni fog.

Az árverési és szerződési feltételek előlegesen is az alulirt erdőhivatalnál és az illető erdőgazdálkodásoknál a szokásos hivatalos órákban betekinthetők.

Apatin, 1894. évi október hóban.

M. kir. erdőhivatal.

12258. sz.

közig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye alispánjának folyó évi október hó 1-én 25824. sz. a. intézkedése folytán a Zenta városában megüresedett II-od állatorvosi állásra pályázat nyitattik.

Felhívtnak tehát mindazok, akik ezen évi 200 frt fizetés, továbbá a megállapított látogatási és vágatási díjakkal javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy a képesítést igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket **folyó évi november hó 26-án** déli 12 óráig hozzám adják be.

Zentán, 1894. évi október hó 25-én.

Boromisza,
polgármester.

3-3

6606. sz. 1894.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Pacsér községben lemondás folytán üresedésbe jött községi irnoki állásnak választás útján leendő betöltése céljából pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása 300 frt.

Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy sajátkezűleg irt folyamodványukat Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottsága által 61889. sz. a. alkotott szabályrendelet értelmében és erkölcsi bizonylattal is felszerelve hozzám **folyó évi november hó 15-ig** annyiál inkább nyújtsák be, mivel később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Választási határnap utólag fog kitűzteni.

Bács-Topolya, 1894. évi október hó 28-án.

Tukats Fábrián,
szolgabíró.

3-1

5185. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásába kebelezett Krusevlya községében megüresült jegyzői állásra ezennel pályázat hirdettetik.

A betöltendő jegyzői állás 512 frt készpénzfizetéssel, szabadlakással és kerttel, továbbá 2 hold 956 □ ölnyi szántófölddel van javadalmazva.

Felhívtnak a pályázni óhajtók, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-a értelmében felszerelt és a német nyelv teljes bírást igazoló kérvényüket **f. évi november hó 18-ig** ezen szolgabíróhoz terjesszék be.

Zombor, 1894. évi november hó 3-án.

POPOVIC DUSÁN,
főszolgabíró.

3-1

1174. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Gákova községben elmozdítás folytán megüresedett gyalogrendőrvetési állásra pályázatot nyitunk.

Felhívjuk a pályázókat, hogy sajátkezűleg irt és szabályszerűen felszerelt kérvényüket Gákova község elüljáróságához **folyó évi november hó 12-éig** benyújtsák. A később érkező kérvényeket figyelembe nem vehetjük.

A rendőrvetési fizetése havonként utólag 30 frt. Az öltözeti és felszerelési szabályzatban előirt egyenruhát a rendőrvetési sajtójából köteles beszerezni.

Gákován, 1894. évi október hó 27-én.

Tessényi Oszkár, **Dsida Antal,**
községi jegyző. 3-3 községi bíró.

1505. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Kis-Hegyes községében leköszönés folytán üresedésbe jött rendőrvetési állásra, melylyel évi 300 forint készpénzfizetés és 120 frt lótarítás van összekötve, ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázni szándékozó köteles igazolni, hogy:

- magyar honpolgár;
- védkötelezettségének megfelelt, a 24-ik évet betöltötte, az 50-iket pedig el nem érte;
- feddhetlen erkölcsű, teljesen rovatlan előéletű;
- teljesen egészséges;
- irni, olvasni tud és a községben divó nyelvet bírja;
- ezen kívül megkívántatik a magyar nyelvnek szó- és írásban való tökéletes bírása, hogy az előirt írásbeli teendőket biztosan végezhesse.

Pályázati kérvények fentiek szerint okmányolva alulirt előjárósághoz **1894. évi november 10-ig** bezárolag benyújthatók.

A ruházatot a rendőrök sajtójukból tartoznak fedezni, a felszerelést a község adja.

Kis-Hegyesen, 1894. évi október hó 25-én.

Cziráky, **Csabai Dávid,**
jegyző. 3-3 bíró.

Hirdetés.

Alulirt tisztelettel tudatja a nagyérdemű hölgyközönséggel, miszerint bezdáni-utca 161. házszám alatt

varró-üzletet

nyitott, ahol is mindennemű női ruhák a legújabb divat szerint elkészíttetnek. Kívánatra magánháznál is dolgozik.

Zombor, 1894. évi október hó.

Tisztelettel

Schäffer Bajosné.

3-2

1091. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

A vajsza-bogyáni körjegyzőségben megüresedett rendőrvetési állásra pályázat nyitattik.

Évi fizetés: utólagos részletekben: 360 frt. A vármegyei öltözeti és felszerelési szabályzatban előirt egyenruhát a rendőrvetési sajtójából tartozik beszerezni.

Pályázni kívánók a rendőrség szervezéséről szóló községi szabályrendeletben előirt képességeiket okmányokkal igazolni tartoznak, s az okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeket **f. évi november hó 15-ig** a vajsza-bogyáni körjegyzőségre címezve nyújthatók be, annál is inkább, mivel a később érkező pályázatok figyelembe vétetni nem fognak.

Vajszkán, 1894. évi október hó 27-én.

Ifj. Tripolszky Béla,
körjegyző.

3-2

1465. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Szivaac községénél elmozdítás folytán megüresedett és havi utólagos részletekben esedékes évi 400 forinttal javadalmazott községi rendőrvetési állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhívtnak ennél fogva a pályázni szándékozók, miszerint eddigi foglalkozásukat, életkorukat, egészségi állapotukat, erkölcsi magaviseletüket, nyelvismereteiket, valamint a Bács-Bodrogh vármegyei községi rendőrség részére kiadott szervezési szabályrendelet 7. §-ban előirt képességeit igazoló okmányokkal felszerelt szabályszerű kérvényeiket alulirt községi előjárósághoz **folyó évi november hó 15-ig** nyújtsák be.

Megjegyeztetik, hogy a megválasztandó örvetési ruháját sajtójából tartozand beszerezni; fegyverzet és egyéb szolgálati felszereléssel azonban a község által fog ellátatni.

Ó-Szivacon, 1894. évi október hó 26-án.
Zsupánszky Lyubó, **Teichmann Jakob,**
jegyző. 3-3 bíró.

3249. szám.

kig. 1894.

Hirdetmény.

Alulirt községi elüljáróság részéről pályázat hirdettetik egy községi rendőrvetési állásra. A pályázni kívánók kellően felszerelt kérvényüket ezen község jegyzőjénél **f. évi december hó 15-ig** adják be.

Az állással évi 300 frt fizetés és 100 frt lótarítási átalány jár, mely havi részletekben lesz a községi pénztárból kiutaltványozva.

Szenttamás, 1894. évi október hó 30-án.
Ivanits Izidor, **Manojlovičs Izidor,**
jegyző. bíró.

1526. sz. 1894

Pályázati hirdetmény.

Turia községben üresedésbe jött évi 400 frt fizetés, 40 frt lakbér és 20 frt ruhaátalányi illetményvel kapcsolatos rendőrvetési állásra ezennel pályázat nyitattik.

Pályázók kötelesek kimutatni, hogy:

- magyar állampolgárok;
- a védkötelezettségnek eleget tettek, 24. évet betöltötték és 60. évet meg nem haladták;
- teljesen egészségesek;
- hogy a magyar nyelvet szóban és írásban oly tökéletesen tudják, hogy azon az előirt teendőket biztosan végezni képesek és hogy a hivatalos nyelven kívül az itt divó szerb nyelvet is bírják.

Előnyben részesülnek kiszolgált altisztek és m. kir. esendőrök.

A megválasztandónak kilitásba helyezettik évi 40 frt fizetés javítás az esetben, ha a szolgálatot pontosan teljesítendő, különösen az írásbeli teendőket.

Folyamodványok Turia község jegyzői hivatalnál **f. évi november hó 25-ik napjáig** nyújthatók be, későbbben érkezők figyelembe nem fognak vétetni.

Kelt Turian, 1894. évi október hó 29-én.

Sztojkovics, **Miloscscin Paja,**
jegyző. 3-2 bíró.

A cs. kir. szab.

Adriai biztosító társulat.

(Alapított 1838. évben.) Biztosítéki alap: 35.222,805-11 frt.

A társulat fennállása óta 1893. december 31-éig 182.268,232 frtot fizetett ki kártérítés fejében.

A magyarországi osztály irodája:

BUDAPESTEN. IV., váci-utca 9. szám, a társulat házában.
Báró Podmaniczky Frigyes,
intéző.

T. c.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **Zomborban főügynökséget** létesítettünk, melynek vezetésével a

Zombori kereskedelmi és iparbankot

biztunk meg.

Kérjük a t. biztosító közönséget, miszerint a biztosítást illető ügyekben az említett bankhoz teljes bizalommal fordulni méltóztassék, ki azon lesz, hogy az intézet hagyományos elveivel hiven, a biztosító közönség kívánsága és követelményeinek minden tekintetben megfeleljen.

Kiváló tisztelettel:

Az Adriai biztosító társulat
magyarországi osztálya.

Báró Podmaniczky Frigyes, **Lichtenberger,**
intéző. vezértitkár.

T. c.

Vonatkozással fenti értesítésre, részünkről is kérjük a nagyérdemű közönséget, miszerint becses jóakarata és bizalmával megtisztelni méltóztassék, eleve is biztosítván arról, hogy mindenkor főtörekvésünk lesz szives jóakarata a biztosítási ügyleteknek a legkedvezőbb feltételek mellett való gyors, pontos és lelkiismeretes elintézése, valamint kérésetekben legméltányosabb eljárás által és érdekei szem előtt tartása mellett teljes mértékben kiérdemelni.

Kérjük tehát a t. biztosító közönséget, miszerint **tűz- és szállítvány-,** valamint **életbiztosításai**val az alulirt főügynökséget szerencsétlenül méltóztassék.

Alulirt főügynökség közvetít továbbá: **jégyverés elleni biztosításokat** a „Déli jég és viszont-biztosító társaság” részére, mely az Adriai bizt. társ. kezdeményezése folytán lépett életbe s készpénzben befizetett 1.200.000 frt részvényökével bir, továbbá **baleset elleni biztosításokat** a nemzetközi baleset elleni bizt. társ. részére.

Zombor, 1894. évi október hó 15-én.

Kiváló tisztelettel:

Zombori kereskedelmi és iparbank.

4-4

Pályázati hirdetmény.

Bács-Földvár községében üresedésbe jött 2 lovas- és 2 gyalogrendőri állásra pályázat hirdettetik. Felhívtnak tehát mindazok, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket alulírott előjárásnál **folyo évi november hó 12-ig** nyujtsák be. A lovasrendőr évi fizetése 300 frt; a gyalogosé 200 frt utólagos havi részletekben. Lovat és ruházatot a rendőrök sajátjukból kötelesek beszerezni. B.-Földvár, 1894. évi október hó 28-án. Lovász István, Sirovicza Márton, jegyző. 3-2 bíró.

Harisnyakötőde.	
Harisnyakötőde.	Téli és nyári harisnyák
	Fejelése 15 kr.
	Pamuttal 30-35 kr.
	Egész harisnya 30 kr.
	Pamuttal 60-80 kr, 1 frt, minden színű pamutból
Engel Mórnál 15-9 Zombor, főutca.	
Harisnyakötőde.	

606. szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbíróság 4336. számú végzése által Révai testvérek budapesti cég végrehajtató javára dr. Policzner Mór bogojevai lakos ellen 99 frt 55 kr tőke, ennek 1894. évi január hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 75 kr perköltség követelés és 5 frt 35 kr árverés- és hirdetési díj erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 413 frtra becsült buorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 5519/1894 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Bogojeván alperes lakásán leendő eszközlésére 1894. évi november hó 23-ik napjának délutáni 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Apatinban, 1894. évi november hó 3-án. Oláh János, kir. bír. végrehajtó.

PLUTOS

kitűnő izomerősítő bedörzsölés, verseny, futó, gazdasági lovak s egyéb gazdasági állatok részére.

Preservatívumként használva az izmokat rugalmassá s az állatot kitartóvá teszi.

Fáradtság, kimerülés, izületi s izomcsúv vagy lobos bántalmaknál, ugy-szintén sántaság, merevség és vállbénaság eseteiben egészen biztosan hat

Az állatok izomzatában a fáradtság, ellankadás folytán tudvalevőleg tejsav képződik, ha az elernyedtt állatok végtagjai, a mellékelt utasítás értelmében, bedörzsöltenek ezen szerrel, a képződő gyorsan felszívódik s az izmok rugalmassága gyorsan visszatér. 100-4

E MEGBECSÜLHETLEN GAZDASÁGI KINCSEK EGYEDÜLI RAKTÁRA:
TÁRGZAY ISTVÁN GYÓGYSZERTÁRA ZOMBORBAN.
Egy üveg ára 1 frt 20 kr. 5 üveg ára 5 frt.

Nemes kadarka, nagy burgundi, olasz rizling és bakator sima 3-1

SZŐLŐVESSZŐK

ezrenként négy, csemegeszőlővesszők tiz forintért kaphatók csomagolva és vasúthoz szállítva dr. Neubach Lipót községi orvosnál Madarason.

Jelzálogkölcst

Gyorsan és pontosan eszközöl

MAGYAR GAZDÁK

Bankbizományi irodája

Budapest, Izabella-utca 43.

Az Intézet helyi Jogtanácsosa:

Dr. Pataj Sándor ügyvéd.

1850. sz. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Nemes-Militics községében üresedésben lévő s évi 300 frttal javadalmazott gyalogrendőrvetető állásra pályázat hirdettetik. Pályázni szándékozók felhívtnak, hogy szabályszerűleg felszerelt és sajátkezűleg irt kérvényeiket f. évi november hó 25-ik napjáig alulírott előjárásnál nyujtsák be. N.-Militics, 1894. évi október hó 31-én. 3-1 Az előjárás.

1440. szám.
közig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Kolluth községében leköszönés folytán üresedésbe jött gyalog közrendőri állásra **folyo évi november hó 10-ig** terjedő határidővel az alábbi feltételek mellett pályázat nyittatik:

- magyar honpolgár;
- védkötelezettségének megfelelt, 24. életévét betöltötte, de a 60-ikat még el nem érte;
- fedhetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletű;
- teljesen egészséges;
- magyar és német nyelvet szóval és írásban bírja;
- elsőbbség adatik az 1873. évi II. t. c. által kedvezményezett altiszteknek és kiszolgált állami esendőroknak.

Evi fizetés: 250 frt, utólagos havi részletekben. A pályázati folyamodványok fenti határidőig Kolluth község előjárásánál nyujtandók be. Kolluthon, 1894. évi október hó 28-án. Zimmermann György, Weber György, jegyző. 3-3 bíró.

SCHERER FERENC
ZOMBOR

Miután raktáromat az őszi idényre ujonnan felszereltem, bátorkodom a n. é. közönség becses figyelmét cégemre felhívni, és kérem személyesen meggyőződni arról, hogy a legegyszerűbbtől a legfinomabb házi berendezésnek megfelelő raktárom van. Választékos készletben található raktáromon több rendbeli

hálószoba, ebédlő, szalon- és irodai berendezések és vasbutorok.

Ezen kívül ajánlom legújabb **üveg és porcellán** készleteimet, továbbá **asztal- és függő-lámpákat,** kinaezüst, tükrök, képek és különféle **szobadisztárgyaimat.** Mindennemű beüvegezés a legpontosabb kivitelben eszközöltetik. Kárpitos munkákat olcsó áron elvállalok. Nagy raktár kereskedők és vendéglősök számára.

Maradtam kiváló tisztelettel

Scherer Ferenc.

Itt egy jó házból való fiu tanoncul felvétetik.

BLÓPIZ
Egész évre
Fél évre
Negyed évre
A lap szel
illető küle
szerkesztőne
a laptulajdon
den

Egyes szám ára

A magya
a nemz

A nemzeti
lehetséges es
csak egy mego
állam ezer éves
uralma. Ezt az
nemcsak a törv
és az összes n
magyar művész
a magyar szín
művészetközöss
és zenében, n
hódításokat tett
külföldön. Ez
mely a művész
szépnek győzel
gyakorolja min
népéletében is
dés megoldásá
nagyhatalma.
jobban érvény
nemzeti és álla
a művészet net
országban a m
hadserege a n
nemesítésével
sége nemzeti
A magyar műv
magát ezért az
hozzájárult, ho
a hazai művés
szerezni s mos
vagy a számo
exotikus maska
még rosszabb
nélkül szüntel
Emlékeztet
tésben sürgőse
nak a közönsé
ket különösen
méltattak tiszt
A hazafi
lemi gazdagság
javaknak meg
mint a világ
is három hal

A „B

Est
Lágy
Tud
Oly
Csog
Mess
Mess
Vao
Csa
Zöld
Kis
"Je
En
Éji
Kö
Mio
Jon
Há
Egy
Ker
Bá
Ké
Ki
Fen
Ná
Tel
Kö
Mó
Oly
Oly
Ak
Az